

Fotograf v Mexiku #2

Magazín ■ Jan Netolička

V minulém díle jsem vám sdělil, jaké aplikace jsem používal při přípravě na svou odvážnou cestu, jaká zařízení jsem měl v batohu, jak v Mexiku vládne kartel a poznali jste také menší ústřížky z mé tvorby (například focení pod vodou).

Pojďte si dnes přečíst o tom, jak (ne)fungují technologie v zemi třetího světa, jakou mají povahu a psychiku Mexičané a dalších pár historek, které vás zvednou ze židle, a třeba si společně se mnou taktéž uvědomíte, jaké blbosti v našich běžných českých životech řešíme oproti denním problémům lidí v Mexiku.

FUNGOVÁNÍ TECHNOLOGIÍ?

Zkuste si nejdříve tipnout. Jaká si myslíte, že je technologická situace v Mexiku (na Yucatanském poloostrově). Znájí, či dokonce používají obyvatelé moderní technologie?

Odpovědi mohou být z jedné strany překvapivé, z druhé nikoliv. Je důležité si uvědomit, že i Mexiko je část Ameriky, přičemž Cancún je dosti turistická oblast.

Myslím si, že všichni Mexičani všech vrstev vlastní nějaký smartphone (otázkou je, jak se k němu dostali). Umí jej používat, a dokonce se spoléhají na to, že zbytek celého Mexika jej má taktéž. Hned vysvětlím

WHATSAPP

WhatsApp je králem celého Mexika. Všichni chatovací aplikaci využívají, dokonce až na úrovni,

kdy mi na WhatsApp přišlo potvrzení z nemocnice o negativním testu na Covid. Používají jej místo Facebooku, Messengeru, Instagramu, SMS apod. V praxi to vypadá tak, že se holky neptáte na Instagram, ale jak za starých časů na telefonní číslo právě za účelem přidání si svého objevu do WhatsAppu. Ne že by jiné sociální sítě neměly či nepoužívaly. Facebook s Messengerem už moc nefrčí, Instagram je stále trendy. A překvapen jsem byl i z „mrtvého“ Snapchatu, který je v celé Americe prý velmi oblíbený a populární.

WhatsApp dokonce podporuje i firemní profily.

V praxi to vypadá tak, že si najdete podnik, napíšete jim zprávu na WhatsApp a rovnou se můžete podívat na jejich fotografie, recenze a mnoho dalšího. Je to, až neskutečné.

Určitě tomu přispívá fakt, že jejich hlavní, a myslím si, že jediný, operátor Telecom dává ke všem balíčkům neomezeně dat na sociální sítě a WhatsApp je samozřejmě součástí.

KÓDY QR

V každém obchodě, restauraci, baru, nemocnici, lékárně... Všude fungují právě kódy QR, přes které si hledáte všechny informace. Je to velmi chytrý systém právě například v restauracích a barech, kde

jejich menu naleznete POUZE přes kód QR umístěný na stole. Myslím si, že je to hlavně z důvodů možnosti změny cen dle momentální sezóny bez nutnosti tisku nových menu.

POUŽITÍ TECHNOLOGIÍ V PRAXI

Ano, technologie v Mexiku znají, nebojí se jich. Používají je na denní bázi, hlavně mladší generace. Rozdíl následně najdete, až v rodinách, kde opravdu nenajdete HomePod s chytrou domácností či něco podobného. Zároveň zde není moc lidí, kteří by se technologiemi přímo živili. Všichni jen konzumují.

KOUPĚ NOVÉHO IPHONU

Při nešťastné události, kdy se mi při podvodním focení povedlo utopit iPhone (chtěl jsem mít background fotografie) jsem musel následně vyřešit opravu či koupí nového. Bylo to někdy v prvním týdnu mé „dovolené“.

Zašel jsem již na dříve zmiňovanou hlavní ulici do obchodního centra, kde se nacházel klasický Premium Reseller iShop. Místním stánkům s pofiderními nápisy „Official Apple Shop and Repair“ jsem se vyhnul. Dal jsem jim svůj bílý iPhone SE, ke kterému mi řekli, že bude nejspíše utopená základní deska a že mi ji mohou objednat přímo

od Applu a cena bude 7 000 Kč. Nabídku jsem slušně odmítl a šel jsem si sednout na pokoj vymyslet další kroky.

Po hodinách přemýšlení jsem se dostal jen k otázce, jestli si tedy pořídím iPhone 12 mini či stejný iPhone SE 2020.

Původní plán byl si za ty peníze na poslední čtyři dny zjet někam do hotelu s all-inclusive a užít si Karibik zase z jiné strany. Bohužel, za blbost se platí.

Šel jsem tedy nerozhodnutý do obchodu, s vědomím, že se nechám přesvědčit, abych si koupil iPhone 12 mini. Pán mi nakonec řekl, že to za tu cenu nestojí a že si mám radši pořídít iPhone SE, takže jsem si koupil identický mobil, který jsem utopil. Stejná barva, kapacita... Byl jsem za tu koupí rád, protože jsem ušetřil docela dost peněz a zároveň nevypadalo podezřele, že si z Mexika dovážím nový iPhone.

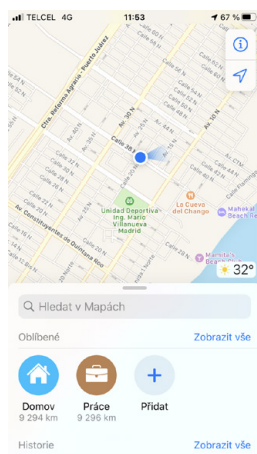
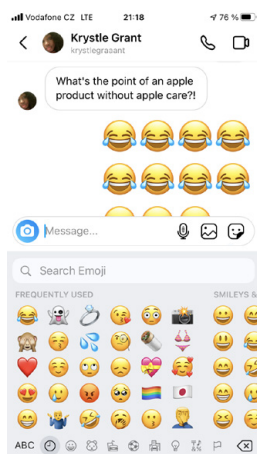
iPhone mě stál 11 000 Kč. Automaticky k němu nabízí Apple Care a velmi se divili, že ho nechci. Opravdu každý si ho při koupi jakéhokoliv zařízení Apple v Americe dokupuje. Potvrdila mi to i má kamarádka z Toronta v reakci na mou větu, že v Česku si Apple Care nelze pořídít. iPhone jsem dostal již bez adaptéru (který by byl stejně americký) a bez sluchátek.

MOJE APLIKACE NA CESTÁCH - MAPY

Většinu jsem jich pospal již v minulém článku. Jednu jsem ale nezmínil a rád bych jí věnoval trochu více pozornosti.

Překvapivě jsem vyměnil všechny navigační aplikace, které jsem doposud používal (Waze, Mapy Google), za nativní aplikaci od Applu. A vlastně k tomu došlo náhodou. Apple si z Airbnb vytáhl informaci, od kdy do kdy a kde budu bydlet, a hned

Vyměnil jsem všechny navigační aplikace za nativní aplikaci od Applu. Ten si z Airbnb vytáhl informaci o mém ubytování, a hned mi to zaznačil jak do kalendáře, tak do map.

mi to zaznačil jak do kalendáře, tak do map. Tím, že jsem adresu neznal zpaměti, ale pouze přes automatické zaznačení v Mapách, tak jsem je začal používat prakticky skoro na vše a všude. Líbila se mi funkčnost offline v momentě, kdy mi došla data. V Mapách Google jsem neměl mapy stáhnuté offline, tudíž mi nefungovaly, zatímco Mapy od Applu mě nenechaly na holičkách.

Následně se mi velmi začaly hodit při řízení. Automatické propojení s Apple Watch je fantastické a jakmile mě začaly hodinky upozorňovat, že mám zabočit a já se tím pádem mohl věnovat naplno řízení, žilo se mi na mexických silnicích opravdu lépe.

PSYCHIKA

Častokrát jsem zde již zmiňoval psychické nastavení Mexičanů, respektive Hispánců. Je doslova velmi jednoduchá a svým způsobem i krásná. V hlavě mají na prvním místě rodinu, ta pro ně znamená vše.

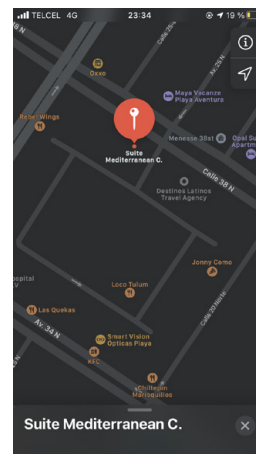
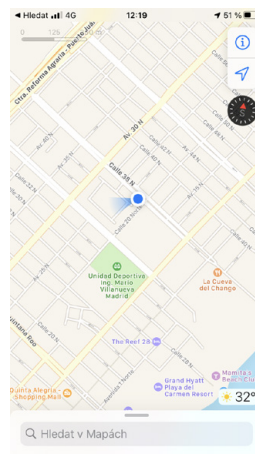
Měl jsem tu možnost obědvat v neděli společně s celou rodinou mého parťáka. Babička, děda, maminka, tatínek, syn, já – bylo to kouzelné. Objednali jsme velké ryby, placky tacos, salát s krevetami a chobotnicí, hranolky a spoustu pikantních omáček. Vše se jedlo rukama, nikdo se nestaral o nějakou etiketu, pilo se pivo a všichni byli šťastní.

Jakékoliv ego, čas nebo peníze pro ně nehraje sebemenší roli. Až mi to často bylo nepříjemné. Na denním pořádku bylo zpoždění v rámci hodin. Například jsme měli domluvené focení na 8:00 ráno. V 7:50 mi přijde zpráva, že si chce parťák přispát a že to posuneme na 10:00. To, že jsem byl vzhůru od 7:00 a nachystaný, ho nezajímalo, natož nějakí čekající klienti. Tohle je hlavní důvod, proč bych nikdy nedokázal zůstat žít či pracovat v Mexiku.

Mexičani nemají žádnou ctižádost, cílevědomost ani nic podobného. Nikdo se nehoní za prací či kariérou. Výhoda je to pro nás Evropany – vybudovat si kariéru v Mexickém prostředí je opravdu lehké.

UMŘU DNES ČI ZÍTRA?

Rád popisuji psychiku Mexičanů na jevu, který se děje neustále. V oblasti, kde jsem bydlel, se stanou dvě až tři vraždy denně. Nejčastěji je to z důvodů nezaplacení nájmu či dluhů, jo anebo také z nevěry. Jakmile se nezaplatí nájem, další den na vás někdo zaťuká pistolí a často už se další den ve své posteli neprobudíte. Všichni jsou si této skutečnosti vědomi. Co ale udělá klasický Mexičan, když nemá den před zaplacením

dostatek peněz? Otevře si flašku tequilly s rodinou a řeknou si, že to třeba zítra nepřijde a vyřeší se to jinak.

No a ti uvědomělí si jdou peníze vydělat. Klasická práce v Mexiku je otevírání dveří při vstupu do obchodu a doufat, že dostanou nějaké dýško.

Dýška jsou na denním pořádku. Například po jednom focení jsem vzal modelku za odměnu na večeři. Měli jsme o něco větší útratu, řekněme okolo 1 200 Kč. Dýško jsem v oné řecké restauraci nechal 100 Kč, jsem přece jen student. Číšník přišel, podíval se na dýško, viděl, že zde sedí Evropan s černoškou a odvětil, že je to málo, vrátil mi to a čekal, až mu přidám.

Myslím si, že na těchto příkladech se perfektně ukazuje pravá mexická kultura či psychika.

RADŠÍ MAFIE, NEŽ POLICIE

V poslední historce, kterou zde popíšu (více jsem jich pověděl v našem podcastu), hrála roli policie, která mě přepadla.

Jednou večer jsem byl v baru a potřeboval jsem se nutně vyvětrat. Tudíž jsem dopil drink a šel jsem na pár minut sám na pláž. Chyba. Policajti si mě všimli a šli pomalu ke mně. Počkali si a při návratu mě ihned přimáčkli ke zdi. Cítil jsem se úplně v jako

americkém filmu, když policisté dopadnou sériového vraha.

Přimáčkli mě ke zdi a začali mě celého prohledávat. Hledali drogy. Po pár minutách usilovného hledání stále nemohli nic najít, což jim bylo velice divné, protože tam má u sebe drogy každý. Jakmile u někoho policajti najdou drogy, vezme si každý 20 dolarů a nechají vás. To, že u mě nic nenašli, se jim vůbec nelíbilo, koukli se mi do peněženky a zjistili, že mám u sebe hotovost. Každý mi z peněženky vytáhl 500 Kč, popřáli mi hezký večer a odešli. Přece by nešli s prázdnou, že?

Zároveň jsem byl rád, že to celé skončilo takhle. Mohlo se stát, že mi kokain oni sami podstrčí anebo mě mohli klidně zastřelit a obhájit si to příběhem, že jsem je napadl.

ZÁVĚR

No a tímhle bych ukončil své povídání o Mexiku. Kdybyste chtěli vidět nějaké fotky, hodně jich mám na mém Instagramu a koho by zajímalo více historek, dost jsem se rozmluvil s Filipem v podcastu iPure, kde jsem například popisoval, jak v praxi funguje Tinder a jak jsem se kvůli němu dostal do míst, kde jsem určitě být nechtěl.